KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.12.2016 r.
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Modernizacja systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu ustawodawczego dotyczącego modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C. Kontekst całego pakietu przedstawiono szczegółowo w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość – COM(2016) 757.

Wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej[1] jest ważnym elementem pakietu, ponieważ stanowi on podstawę dla zasadniczej infrastruktury informatycznej i współpracy między państwami członkowskimi niezbędnej dla pomyślnego rozszerzenia małego punktu kompleksowej obsługi (MOSS) na usługi inne niż usługi telekomunikacyjne, nadawcze i usługi świadczone drogą elektroniczną oraz na sprzedaż towarów na odległość, dokonywaną zarówno wewnątrz Wspólnoty, jak i spoza Wspólnoty. Przewiduje się, że cały pakiet przyczyni się do zwiększenia dochodów z tytułu podatku VAT państw członkowskich o 7 mld EUR rocznie oraz do zmniejszenia kosztów regulacyjnych dla przedsiębiorstw o 2,3 mld EUR rocznie.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą wniosku jest art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Artykuł ten stanowi, że Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, uchwala przepisy dotyczące harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków pośrednich.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ główne problemy, jakie zostały zidentyfikowane (skutki zakłócające, duże obciążenia administracyjne i koszty związane z przestrzeganiem przepisów itp.), są wynikiem przepisów obowiązującej dyrektywy Rady 2006/112/WE[2] w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („dyrektywa VAT”) i powiązanych z nią aktów prawnych. Ponieważ VAT jest podatkiem zharmonizowanym na poziomie wspólnotowym, państwa członkowskie nie mogą same określać różnych zasad; w związku z tym każda inicjatywa dotycząca modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego wymaga wniosku Komisji dotyczącego zmiany dyrektywy VAT i powiązanych z nią aktów prawnych. Uważa się, że wniosek będzie w sposób oczywisty przeważał nad tym, co można osiągnąć na szczeblu państw członkowskich. W szczególności, oprócz zmian technicznych niezbędnych dla rozszerzenia zakresu systemu MOSS niniejszy wniosek przyczyni się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników korzystających z MOSS przez wprowadzenie zasady, że wezwania organów administracji podatkowej do podatników do przedstawienia ewidencji oraz postępowania administracyjne powinny być zawsze koordynowane przez państwo członkowskie identyfikacji podatnika.

[1] Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1.
[2] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest spójny z zasadą proporcjonalności, tj. nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów TFUE, a w szczególności sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku. Podobnie jak w przypadku kontroli zgodności z zasadą pomocniczości państwa członkowskie nie mają możliwości rozwiązania problemów i usunięcia ich przyczyn bez wniosku w sprawie zmiany dyrektywy VAT i powiązanych z nią aktów prawnych. Z punktu widzenia zasady proporcjonalności bardzo ważne są dwa aspekty wniosku. Pierwszy z nich dotyczy koordynacji działań państw członkowskich w zakresie postępowań administracyjnych oraz audytów w ramach systemu MOSS. Wynikiem tej koordynacji może być bardziej skuteczny i efektywny system przestrzegania przepisów zarówno w przypadku państw członkowskich, jak i przedsiębiorstw. Państwu członkowskiemu konsumpcji nie będzie jednak zabroniony bezpośredni kontakt z przedsiębiorstwami, jeżeli państwo członkowskie identyfikacji nie uznaje konieczności przeprowadzenia audytu. Drugi aspekt dotyczy wprowadzenia opłat administracyjnych, polegających na tym, że państwo członkowskie identyfikacji otrzyma opłatę w wysokości 5 % kwot pobranych w imieniu innych państw członkowskich w celu zrekompensowania inwestycji niezbędnych dla aktualizacji systemu informatycznego MOSS w związku z rozszerzeniem jego zakresu, bieżących kosztów utrzymania i zasobów przeznaczanych na kontrolę przedsiębiorstw mających siedzibę w tym państwie członkowskim, z myślą o wzmocnieniu współpracy i zwiększeniu stopnia przestrzegania przepisów.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu ustawodawczego dotyczącego modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C. Wyniki oceny ex post, konsultacji z zainteresowanymi stronami i oceny skutków przedstawiono szczegółowo w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość – COM(2016) 757.

W konsultacjach z zainteresowanymi stronami przedstawiciele przedsiębiorstw zdecydowanie poparli potrzebę koordynowania audytów przez państwa członkowskie, gdyż w przeciwnym wypadku przedsiębiorstwa mogłyby stanąć przed problemem otrzymywania 28 oddzielnych wniosków o przeprowadzenie audytu. Brak takiego przepisu w obecnie obowiązującym prawodawstwie doprowadził do niepewności dla przedsiębiorstw, szczególnie w przypadku, gdy otrzymują one korespondencję od innych administracji podatkowych. Ponadto większość państw członkowskich wskazała, że opowiadają się one również za tym podejściem, gdyż stanowi ono bardziej efektywne wykorzystanie zasobów audytowych. Z oceny skutków wynika, że preferowany wariant, który obejmuje koordynowanie audytów, w większym stopniu ogranicza koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw niż inne warianty.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu ustawodawczego dotyczącego modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C. Wpływ na budżet wniosku jako całości przedstawiono szczegółowo w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę

2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość – COM(2016) 757.

Szacuje się, że ten element pakietu będzie miał istotny pozytywny wpływ na budżet. Koordynacja audytów wraz z zachętą w postaci opłaty administracyjnej powinna skutkować audytami opartymi na ocenie ryzyka. Bardziej efektywny proces audytu, ukierunkowany na wyniki audytu, powinien prowadzić do wyższych wskaźników przestrzegania przepisów w porównaniu z rozwiązaniem alternatywnym polegającym na podejściu nieskoordynowanym, które mogłoby niepotrzebnie blokować zasoby. Dodatkowym skutkiem nieefektywnego wykorzystania ograniczonych zasobów audytowych może być również to, że inne przedsiębiorstwa spoza systemu MOSS nie będą odpowiednio kontrolowane, co może prowadzić do niższego stopnia przestrzegania przepisów w zakresie podatku VAT i innych podatków i mieć w efekcie negatywny wpływ na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Przepisy dotyczące MOSS zawarte w rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010 powinny zostać zmienione i uzupełnione w następstwie zaproponowanych zmian dyrektywy VAT. Przepisy te obejmują zasady i procedury wymiany drogą elektroniczną informacji dotyczących identyfikacji dla celów podatku VAT, deklaracji VAT oraz płatności VAT w ramach systemu MOSS między podatnikami a ich administracją podatkową, jak również między administracjami podatkowymi państw członkowskich.

Artykuł 1 ust. 4, art. 2 ust. 2, art. 17 ust. 1 lit. d) i art. 31 rozporządzenia zostały zmienione, aby odzwierciedlić rozszerzenie zakresu systemu MOSS na usługi inne niż usługi telekomunikacyjne, nadawcze i usługi świadczone drogą elektroniczną (zwane dalej „usługami elektronicznymi") i na sprzedaż towarów na odległość (art. 1 pkt 1–4 wniosku).

Tytuł sekcji 2 w rozdziale XI rozporządzenia zostaje zmieniony, aby ograniczyć jego stosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r. (art. 1 pkt 5 lit. a) wniosku).

W art. 1 pkt 5 lit. b) wniosku wprowadza się nową sekcję 3 w rozdziale XI rozporządzenia. Zawiera ona przepisy mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r.

Podsekcja 2 sekcji 3 (artykuły 47b–47g) zawiera przepisy dotyczące wymiany między państwami członkowskimi informacji dotyczących identyfikacji podatników korzystających z systemu MOSS, deklaracji VAT oraz płatności VAT. Odzwierciedlają one istniejące przepisy rozdziału XI sekcja 2 i rozszerzają je na usługi inne niż usługi elektroniczne i na sprzedaż towarów na odległość.

Podsekcja 3 sekcji 3 (artykuły 47h–47k) zawiera przepisy dotyczące kontroli transakcji i podatników. Artykuł 47h stanowi, że państwo członkowskie przywozu powinno sprawdzić ważność dostarczanego organom celnym numeru identyfikacyjnego VAT przy przywozie towarów, za które VAT jest deklarowany i płacony przy użyciu systemu MOSS. Ważny numer identyfikacyjny VAT stanowi warunek zastosowania zwolnienia przy przywozie tych towarów. W art. 47i oraz 47j przewidziano, że wnioski państw członkowskich do podatników o przedstawienie ewidencji oraz postępowania administracyjne powinny być koordynowane przez państwo członkowskie identyfikacji, tak by uniknąć nieskoordynowanych wniosków o przedstawienie ewidencji lub postępowań administracyjnych w przypadku większej liczby państw członkowskich konsumpcji. Podobnie art. 47k przewiduje interwencję państwa członkowskiego identyfikacji w celu powiadomienia o decyzji podatkowej wydanej przez

państwo członkowskie konsumpcji w następstwie przeprowadzenia postępowania administracyjnego oraz w celu poboru kwot należnych na podstawie takiej decyzji.

Podsekcja 4 sekcji 3 (art. 47l) przewiduje opłatę w wysokości 5 % przekazywaną przez państwa członkowskie konsumpcji państwu członkowskiemu identyfikacji w celu zrekompensowania temu ostatniemu państwu członkowskiemu kosztów związanych z poborem i kontrolą podatku VAT w ramach procedury szczególnej. W ramach obecnego systemu MOSS państwa członkowskie mają do końca 2018 r. prawo do zatrzymania pewnej części kwot podatku VAT, które pobierają i muszą przekazywać do państw członkowskich konsumpcji[3]. We wniosku wprowadza się stały mechanizm, podobny do ustalonej praktyki w dziedzinie ceł, umożliwiający państwu członkowskiemu identyfikacji otrzymywanie opłaty w wysokości 5 % kwot pobranych w imieniu innych państw członkowskich w celu zrekompensowania inwestycji niezbędnych dla aktualizacji systemu informatycznego MOSS w związku z rozszerzeniem jego zakresu, bieżących kosztów utrzymania i zasobów przeznaczanych na kontrolę przedsiębiorstw mających siedzibę w tym państwie członkowskim, z myślą o wzmocnieniu współpracy i zwiększeniu stopnia przestrzegania przepisów. W ramach obecnego systemu (art. 46 ust. 3 rozporządzenia) kwoty te są potrącane z każdej płatności VAT od państw członkowskich identyfikacji do państwa członkowskiego konsumpcji w systemie MOSS, co jednak spowodowało wiele komplikacji, w szczególności w przypadku zwrotów na rzecz podatników. Proponuje się zatem obliczanie tej opłaty corocznie i poza systemem MOSS na podstawie kwot netto.

W podsekcji 5 sekcji 3 (art. 47m) przewiduje się możliwość automatycznego dostępu Komisji do informacji związanych z systemem MOSS przechowywanych w elektronicznych systemach państw członkowskich, z wyjątkiem danych osobowych. Pozwoliłoby to Komisji na automatyczne zbieranie informacji statystycznych (np. dotyczących liczby podatników zarejestrowanych w ramach procedury szczególnej) bez konieczności zwracania się z zapytaniem do państw członkowskich. Jest to również konieczne do celów oceny wymaganej zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa.

W podsekcji 6 sekcji 3 (art. 47n) przyznaje się Komisji uprawnienia wykonawcze niezbędne dla określenia danych, jakie należy uwzględniać przy wymianie informacji dotyczących identyfikacji, deklaracji VAT, płatności VAT, wniosków o przedstawienie ewidencji lub postępowań administracyjnych itp. pomiędzy podatnikami a państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi, a także środków technicznych dotyczących dostarczania lub przekazywania tych informacji. Dla przejrzystości przepisy te zostały zgrupowane w jednym artykule zamiast włączania ich do każdego odnośnego przepisu, jak jest to w obecnym tekście rozporządzenia.

I wreszcie w art. 1 pkt 6 wniosku wprowadza się zmiany w pkt 1) załącznika I, dostosowując go do proponowanych zmian dyrektywy VAT w odniesieniu do sprzedaży towarów na odległość (skreślenie art. 34).

[3] 30 % od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 15 % od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; od dnia 1 stycznia 2019 r. prawo do zatrzymania wygasa.

2016/0371 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[4],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[5],

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010[6] ustanowiono zasady wymiany informacji między państwami członkowskimi i przechowywania przez nie informacji w celu ustalenia procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy Rady 2006/112/WE[7].

(2) Rozszerzenie od dnia 1 stycznia 2021 r. tych procedur szczególnych na sprzedaż na odległość towarów i usług innych niż usługi telekomunikacyjne, nadawcze i usługi świadczone drogą elektroniczną wymaga rozszerzenia zakresu przepisów tego rozporządzenia dotyczących dostarczania informacji oraz przekazywania środków pieniężnych między państwem członkowskim identyfikacji a państwem członkowskim konsumpcji.

(3) Ze względu na rozszerzenie zakresu procedur szczególnych na sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich konieczne jest, by organ celny państwa członkowskiego przywozu był w stanie identyfikować przywóz towarów w małych przesyłkach, w przypadku których podatek od wartości dodanej (VAT) ma być uiszczany w ramach jednej z procedur szczególnych. Numer identyfikacyjny VAT stosowany do celów zapłaty podatku VAT powinien być zatem przekazywany z wyprzedzeniem, aby umożliwić organom celnym sprawdzenie jego ważności w chwili przywozu towarów.

(4) Państwo członkowskie identyfikacji oraz wszystkie państwa członkowskie konsumpcji, do których towary lub usługi są dostarczane, mogą żądać od podatników

---

4 Dz.U. C z , s. .

5 Dz.U. C z , s. .

6 Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

7 Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

korzystających z takich procedur szczególnych przedstawienia ewidencji lub wszczynać wobec nich postępowania administracyjne. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne i koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw oraz administracji podatkowych związanych z wielokrotnymi wnioskami o przedstawienie ewidencji i postępowaniami administracyjnymi oraz by uniknąć powielania pracy, takie wnioski i postępowania powinny być w jak największym stopniu koordynowane przez państwo członkowskie identyfikacji.

(5) Jako że w ramach procedur szczególnych państwo członkowskie identyfikacji pobiera i kontroluje VAT w imieniu państw członkowskich konsumpcji, należy wprowadzić mechanizm, w którym państwo członkowskie identyfikacji otrzymywałoby od zainteresowanych państw członkowskich konsumpcji opłatę służącą zrekompensowaniu kosztów poboru i kontroli. Ponieważ jednak obecny system, w którym opłata jest potrącana od kwot VAT przekazywanych przez państwo członkowskie identyfikacji do państw członkowskich konsumpcji, spowodował komplikacje dla administracji podatkowych, w szczególności w przypadku zwrotów, opłata taka powinna być obliczana i wypłacana corocznie, poza procedurami szczególnymi.

(6) W celu uproszczenia gromadzenia danych statystycznych dotyczących stosowania procedur szczególnych należy upoważnić Komisję do automatycznego dostępu do ogólnych informacji związanych z procedurami szczególnymi przechowywanych w elektronicznych systemach państw członkowskich, z wyjątkiem danych dotyczących indywidualnych podatników.

(7) Informacje, które mają być dostarczane przez podatnika i przekazywane między państwami członkowskimi na potrzeby stosowania procedur szczególnych, jak również środki techniczne służące do dostarczania tych informacji przez podatnika lub ich przekazywania między państwami członkowskimi powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[8].

(8) Biorąc pod uwagę czas potrzebny na wprowadzenie środków niezbędnych dla wdrożenia niniejszego rozporządzenia i na dostosowanie systemów informatycznych państw członkowskich służących do rejestracji, składania deklaracji i płatności podatku VAT, jak również w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych na mocy art. 2 dyrektywy Rady [...]/UE[9], niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od daty rozpoczęcia stosowania tych zmian.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

---

[8] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

[9] Dyrektywa Rady […]/UE z dnia […] r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość.

„4. Niniejsze rozporządzenie określa także zasady i procedury dla wymiany drogą elektroniczną informacji dotyczących VAT od towarów dostarczanych i usług świadczonych zgodnie z procedurami szczególnymi przewidzianymi w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE, a także każdej późniejszej wymiany informacji oraz, w zakresie, w jakim dotyczy to towarów i usług objętych tymi procedurami szczególnymi, dla przekazywania środków pieniężnych między właściwymi organami państw członkowskich.”;

2) art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Definicje zawarte w art. 358a, 369a i 369l dyrektywy 2006/112/WE do celów każdej procedury szczególnej mają zastosowanie również na użytek niniejszego rozporządzenia.”;

3) art. 17 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s i 369t dyrektywy 2006/112/WE.”;

4) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy każdego z państw członkowskich zapewniają osobom uczestniczącym w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów lub wewnątrzwspólnotowym świadczeniu usług oraz podatnikom niemającym siedziby świadczącym usługi możliwość uzyskania do celów takich transakcji potwierdzenia drogą elektroniczną ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby wraz z odpowiadającą mu nazwą (nazwiskiem) i adresem. Przekazywane dane muszą odpowiadać danym, o których mowa w art. 17.”;

b) skreśla się ust. 3;

5) w rozdziale XI wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.”;

b) dodaje się sekcję 3 w brzmieniu:

„*SEKCJA 3*
Przepisy mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r.

Podsekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 47a

Przepisy niniejszej sekcji stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Podsekcja 2
Wymiana informacji

Artykuł 47b

1. Informacje dostarczane państwu członkowskiemu identyfikacji przez podatnika korzystającego z procedury szczególnej, o której mowa w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE, w chwili rozpoczęcia przez niego działalności zgodnie z art. 361 tej

dyrektywy przekazuje się drogą elektroniczną. Podobne dane dotyczące identyfikacji podatnika korzystającego z procedury szczególnej, o której mowa w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE, w chwili rozpoczęcia przez niego działalności zgodnie z art. 369b tej dyrektywy przekazuje się drogą elektroniczną.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w ust. 1, właściwym organom pozostałych państw członkowskich w terminie 10 dni od końca miesiąca, w którym otrzymano informacje od podatnika korzystającego z jednej z procedur szczególnych, o których mowa w tytule XII rozdział 6 sekcje 2 i 3 dyrektywy 2006/112/WE. W ten sam sposób państwo członkowskie identyfikacji informuje właściwe organy pozostałych państw członkowskich o nadanym indywidualnym numerze identyfikacyjnym VAT.

3. Państwo członkowskie identyfikacji niezwłocznie informuje drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich o wykluczeniu ze stosowania procedury szczególnej podatnika korzystającego z jednej z procedur szczególnych, o których mowa w tytule XII rozdział 6 sekcje 2 i 3 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 47c

1. Informacje dostarczane państwu członkowskiemu identyfikacji przez podatnika korzystającego z procedury szczególnej, o której mowa w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE, lub jego pośrednika w chwili rozpoczęcia przez niego działalności zgodnie z art. 369p ust. 1 i 2 tej dyrektywy przekazuje się drogą elektroniczną. Wszelkie zmiany tych informacji dostarczanych zgodnie z art. 369p ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE przekazuje się również drogą elektroniczną.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w ust. 1, właściwym organom pozostałych państw członkowskich w terminie 10 dni od końca miesiąca, w którym otrzymano informacje od podatnika korzystającego z procedury szczególnej, o której mowa w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE, lub – w stosownych przypadkach – od jego pośrednika.

3. Państwo członkowskie identyfikacji niezwłocznie informuje drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich o wykluczeniu ze stosowania procedury szczególnej podatnika korzystającego z procedury szczególnej, o której mowa w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE, lub – w stosownych przypadkach – jego pośrednika.

Artykuł 47d

1. Deklarację VAT zawierającą szczegółowe dane określone w art. 365, 369g i 369t dyrektywy 2006/112/WE przedkłada się drogą elektroniczną.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje tę informację drogą elektroniczną właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji nie później niż 20 dni od końca miesiąca, w którym otrzymano deklarację.

Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje informacje przewidziane w art. 369g akapit drugi i trzeci dyrektywy 2006/112/WE również właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego siedziby.

Państwa członkowskie wymagające, aby deklaracja VAT została sporządzona w walucie krajowej innej niż euro, przeliczają podane kwoty na euro przy użyciu kursu walutowego obowiązującego w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego. Przeliczenia dokonuje się poprzez

zastosowanie kursów wymiany opublikowanych przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego następnego dnia.

Artykuł 47e

Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu konsumpcji informacje niezbędne do powiązania każdej płatności z odpowiednią kwartalną deklaracją VAT lub decyzją podatkową.

Artykuł 47f

1. Państwo członkowskie identyfikacji zapewnia przekazanie kwoty zapłaconej przez podatnika korzystającego z jednej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE lub – w stosownych przypadkach – jego pośrednika na rachunek bankowy denominowany w euro wyznaczony przez państwo członkowskie konsumpcji, w którym podatek jest należny.

Państwa członkowskie wymagające płatności w walucie krajowej innej niż euro przeliczają podane kwoty na euro przy użyciu kursu walutowego obowiązującego w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego. Przeliczenia dokonuje się poprzez zastosowanie kursów wymiany opublikowanych przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego następnego dnia.

Przekazu dokonuje się najpóźniej w ciągu 10 dni od końca miesiąca, w którym otrzymano płatność.

2. Jeżeli podatnik korzystający z procedury szczególnej lub – w stosownych przypadkach – jego pośrednik nie zapłacił całości należnego podatku, państwo członkowskie identyfikacji zapewnia przekazanie płatności do państw członkowskich konsumpcji proporcjonalnie do podatku należnego w każdym z państw członkowskich. Państwo członkowskie identyfikacji informuje o tym drogą elektroniczną właściwe organy państw członkowskich konsumpcji.

Artykuł 47g

Państwa członkowskie powiadamiają drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich o stosownych rachunkach bankowych, na które mają być przekazywane płatności zgodnie z art. 47f.

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o zmianach w stawkach podatku mających zastosowanie do dostaw towarów i świadczenia usług, w odniesieniu do których stosuje się procedury szczególne.

Podsekcja 3
Kontrola transakcji i podatników

Artykuł 47h

W chwili przywozu towarów, na które VAT jest zadeklarowany zgodnie z procedurą szczególną przewidzianą w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE, państwa członkowskie sprawdzają ważność indywidualnego numeru identyfikacyjnego VAT nadanego

w drodze art. 369q tej dyrektywy i przekazanego z wyprzedzeniem w odniesieniu do tego przywozu do państwa członkowskiego, w którym ma miejsce przywóz.

Artykuł 47i

1. W celu uzyskania ewidencji prowadzonej przez podatnika lub jego pośrednika zgodnie z art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE państwo członkowskie konsumpcji kieruje najpierw wniosek drogą elektroniczną do państwa członkowskiego identyfikacji.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji otrzyma taki wniosek, przekazuje ten wniosek niezwłocznie drogą elektroniczną do podatnika lub jego pośrednika.

3. Na wniosek podatnik lub jego pośrednik przekazuje żądaną ewidencję drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji. Do przekazania ewidencji państwu członkowskiemu identyfikacji można zastosować standardowy formularz.

4. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje otrzymaną ewidencję niezwłocznie drogą elektroniczną do wnioskującego państwa członkowskiego konsumpcji.

5. W przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie konsumpcji nie otrzyma ewidencji w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku, państwo to może podjąć wszelkie działania zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym w celu uzyskania takiej ewidencji.

Artykuł 47j

1. Jeżeli państwo członkowskie identyfikacji zdecyduje się na przeprowadzenie na swoim terytorium postępowania administracyjnego dotyczącego podatnika, który korzysta z jednej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE, lub – w stosownych przypadkach – jego pośrednika, informuje ono z wyprzedzeniem właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

2. Jeżeli państwo członkowskie konsumpcji stwierdzi, że konieczne jest postępowanie administracyjne, konsultuje się ono najpierw z państwem członkowskim identyfikacji co do konieczności takiego postępowania.

W przypadkach, gdy konieczność przeprowadzenia postępowania administracyjnego zostanie uzgodniona, państwo członkowskie identyfikacji informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.

W przypadkach, gdy państwo członkowskie identyfikacji nie zgadza się z potrzebą przeprowadzenia postępowania administracyjnego, informuje ono o tym pozostałe państwa członkowskie konsumpcji, przedstawiając uzasadnienie. Jeżeli przynajmniej dwa państwa członkowskie uważają, że postępowanie administracyjne jest konieczne, państwo członkowskie identyfikacji jest zobowiązane do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w koordynacji z tymi państwami członkowskimi. Jeżeli tylko jedno państwo członkowskie konsumpcji uważa, że takie postępowanie jest konieczne, to państwo członkowskie konsumpcji może podjąć wszelkie stosowne działania zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. Każde państwo członkowskie konsumpcji może uczestniczyć w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez państwo członkowskie identyfikacji z jego własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego konsumpcji. Do celów tego postępowania administracyjnego można stosować instrumenty i procedury, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.

4. Każde państwo członkowskie przekazuje pozostałym państwom członkowskim i Komisji dane kompetentnej osoby odpowiedzialnej za koordynację postępowań administracyjnych w tym państwie członkowskim.

Artykuł 47k

Po zakończeniu postępowania administracyjnego przeprowadzonego zgodnie z art. 47j państwo członkowskie konsumpcji może postanowić o wydaniu, zgodnie ze swoim prawem krajowym, nowej decyzji podatkowej, obejmującej ewentualnie należne odsetki i kary.

Jeżeli państwo członkowskie konsumpcji wyda taką decyzję, zwraca się do państwa członkowskiego identyfikacji, zgodnie z art. 25, z wnioskiem o powiadomienie o tej decyzji podatnika lub, w stosownych przypadkach, jego pośrednika i o pobranie kwoty należnej zgodnie z tą decyzją. Przesłanie tego wniosku o powiadomienie, a także samo późniejsze powiadomienie podatnika lub, w stosownych przypadkach, jego pośrednika odbywa się drogą elektroniczną.

Podsekcja 4
Opłaty związane z pobieraniem i kontrolą podatków pobieranych w ramach procedur szczególnych

Artykuł 47l

Państwo członkowskie identyfikacji otrzymuje od państwa członkowskiego konsumpcji opłatę dotyczącą łącznej kwoty pobranej w imieniu tego państwa członkowskiego w ramach procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.

Wysokość tej opłaty oblicza się jako 5 % łącznej kwoty pobranej przez to państwo członkowskie identyfikacji w imieniu państwa członkowskiego konsumpcji, w tym kwot pobranych po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego zgodnie z art. 47j.

Opłatę tę, która jest płatna corocznie w oparciu o pełny rok kalendarzowy, państwo członkowskie konsumpcji przekazuje państwu członkowskiemu identyfikacji najpóźniej do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Podsekcja 5
Informacje statystyczne

Artykuł 47m

Państwa członkowskie zapewniają Komisji dostęp do informacji statystycznych przechowywanych w swoich systemach elektronicznych zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d). Informacje te nie zawierają danych osobowych.

Podsekcja 6
Przyznanie uprawnień wykonawczych

Artykuł 47n

Komisja jest uprawniona do przyjmowania następujących środków zgodnie z procedurą sprawdzającą przewidzianą w art. 58 ust. 2:

a) informacje dostarczane przez podatnika, o których mowa w art. 47b ust. 1, 47d ust. 1 i 47i ust. 3, jak również środki techniczne służące do dostarczania tych informacji;

b) informacje przekazywane między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 47b ust. 2 i 3, 47c ust. 2 i 3, 47d ust. 2, 47e, 47f ust. 2, 47i ust. 1, 2 i 4, 47j ust. 1, 2 i 4 oraz 47k, jak również środki techniczne służące do przekazywania tych informacji;

c) minimalny wykaz informacji dostarczanych przez podatnika, o których mowa w art. 47c ust. 1, jak również środki techniczne służące do dostarczania tych informacji;

d) środki techniczne służące do przekazywania między państwami członkowskimi informacji, o których mowa w art. 47g;

e) środki techniczne, za pomocą których państwo członkowskie przywozu ma weryfikować informacje, o których mowa w art. 47h;

f) informacje, do których dostęp ma mieć Komisja zgodnie z art. 47m, jak również środki techniczne służące do wyszukiwania tych informacji.";

6) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sprzedaż wysyłkowa (art. 33 dyrektywy 2006/112/WE);";

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) usługi telekomunikacyjne, nadawcze i świadczone drogą elektroniczną (art. 58 dyrektywy 2006/112/WE), z wyjątkiem przypadków, gdy podatnik korzysta z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE;".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący